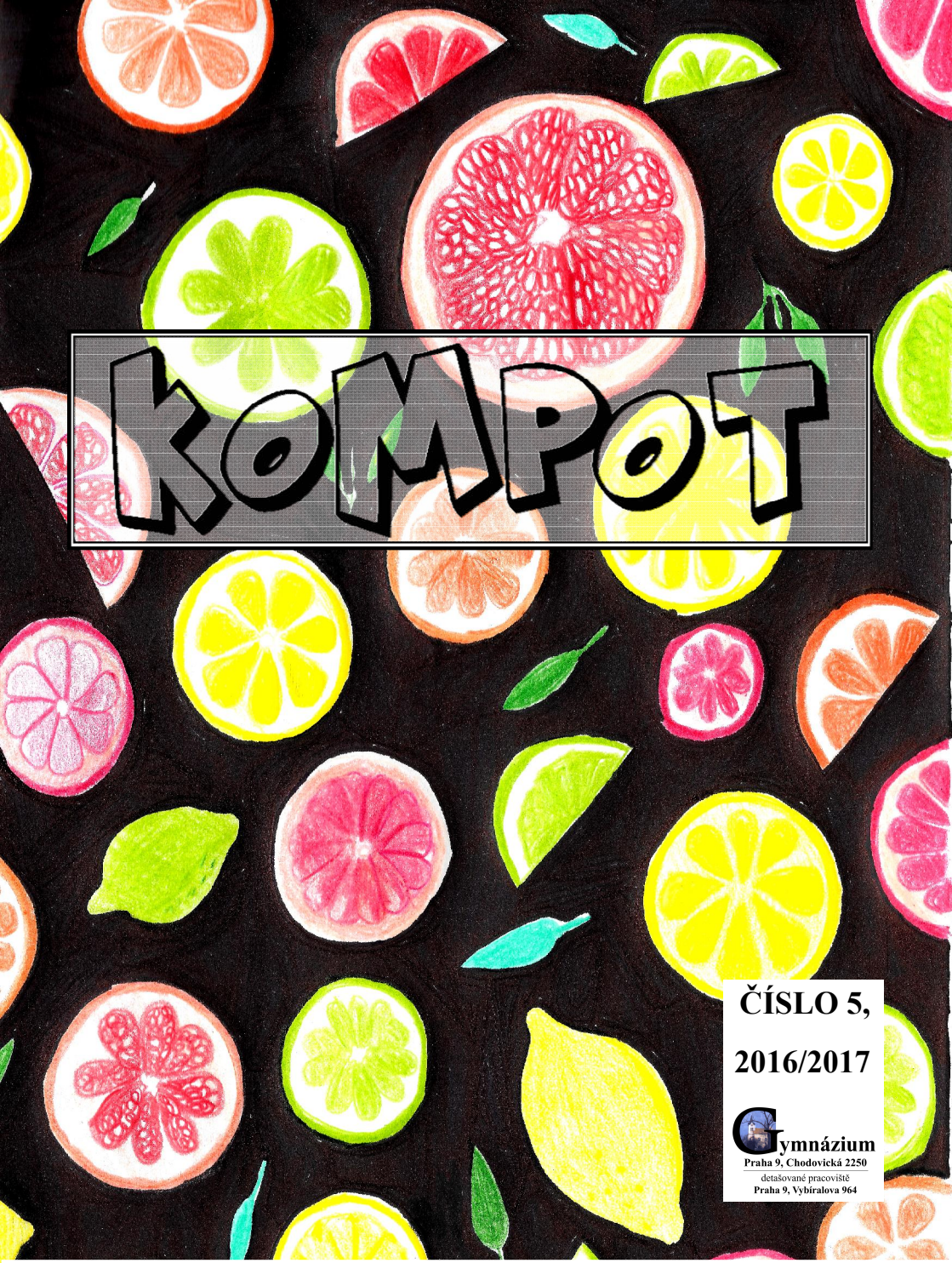

KOMPOT

ČÍSLO 5,

2016/2017

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

NOC S ANDERSENEM, POSLEDNÍ ZVONĚNÍ, LYŽÁK, TAJEMSTVÍ ZLATÉHO POKLADU A JEŠTĚ MNOHEM VÍC!

Úvodník

Konečně jsme se dočkali nového Kompotu! Od vydání posledního čísla naše škola zažila několik zajímavých událostí a také prošla podstatnými změnami. Tou největší je rozhodně odchod bývalého pana ředitele PhDr. Jana Podešvy. Za naši redakci i všechny ostatní mu proto chci takto ještě jednou poděkovat. Prostřednictvím posledního zvonění nám dali sbohem i letošní oktaváni. Kompot se zase zúčastnil soutěže školních časopisů a také se přetransformoval i do digitální podoby! Takže pokud se vám nepodaří ukořistit tištěné číslo, můžete si ho odteď jednoduše rozkliknout na stránkách školy. Příjemné počtení a pevné nervy ve zkouškovém období. Eliška Volencová

Redakce

Šéfredaktor: Matěj Mikyska, sexta A

Redaktoři:

Prima A: Aneta Kořenková,

Sekunda B: Michaela Bláhová, Gabriela Kačmářová, Helena Mikysková, Barbora Pěkná, Hugo Stezka,

Kvarta A: Matěj Čumpelík, Petra Miškovičová, Eliška Volencová.

Autorka obálky a třešní: Anna Šrytrová, sexta A

http://gymnchod.cz/skolni-casopis-kompot/

Obsah

Noc s Andersenem 3

Pohled primánů na poslední zvonění 4

Lyžařský kurz obou sekund 6

Tour de noviny 6

Krajské kolo chemické olympiády 7

3. část: Tajemství zlatého pokladu 8

České aerolinie – ČSA 9

Prima A v Národním muzeu 9

Exkurze sekund do Národního technického muzea 11

Návštěva Bookshopu sekundy B 11

Noc s Andersenem

Text: Eliška Volencová, kvarta A

Noc s Andersenem se na Gymnáziu Chodovická pořádala letos už třetím rokem a za tu dobu se stala velmi příjemnou tradicí. Stejně jako loni se organizace ujala naše třída, tedy kvarta A. Myslím, že právě tato akce je skvělou příležitostí k zužitkování naší kreativity a týmového ducha.

Pro primánky jsme si připravili opravdu bohatý program, který zahrnoval nejrůznější hry a soutěže. Nejvíc práce jsme si ale dali s divadelním představením, jehož originalitu jsme od minule posunuli na ještě vyšší úroveň. Tentokrát už jsme se totiž neomezovali jen na tradiční a každému dobře známé pohádky, nýbrž jsme vymysleli pohádku vlastní!

Že je zvykem zápolení princů o ruku spanilé princezny? K čertu se stereotypy! V našem pohádkovém světě musí právě princezny ukázat své schopnosti i povahy, aby se mohly utkat o svého nastávajícího a korunu sousedního království.

Když se poté přidá ještě několik vtipných a výstižných scének z rodinného života (ani královská rodina totiž není ušetřena manželských a sourozeneckých neshod) vykouzlíme elixír, který sbírá pozitivní ohlasy jak na běžícím páse. Alespoň tak soudím podle nadšených tváří našich malých diváků a pochval učitelského sboru. A to nejen u nás ve škole, ale i ve školce, kde jsme druhou reprízou pohádky potěšili nejmladší počernický dorost.

Kromě divadla jsme také prověřili na několika stanovištích, kde proti sobě soutěžily jednotlivé třídy, jejich obratnost a zručnost. Tak snad si to děti užily stejně jako my. 😊

POHLED PRIMÁNŮ NA POSLEDNÍ ZVONĚNÍ

Text: Aneta Kořenková, prima A
Foto: Michal Kůrka, oktáva A

Pokud jste někdo potterhead, tak se vám letošní Poslední zvonění určitě líbilo, protože bylo vytvořené na motivy Harryho Pottera.

Někteří z nás čekali něco jako kečup, ryby a podobné ne moc příjemné věci, ale tohle bylo rozhodně lepší, a to neříkám jen proto, že se vyhnuli kečupu a rybám, ale kvůli zpracování.

Ráno u vchodu do školy stáli oktaváni převlečení za postavy z Harryho Pottera a na obličej nám napatlali barvy, do vlasů nám dali tužidlo se třpytkami, počmárali nás fixami, dokonce použili zvláštní zelené želé. Některým vlasy postříkali barevnými spreji a na konec nás posypali rýží.

Po dobu třetí vyučovací hodiny jsme se všichni shromáždili v tělocvičně na obřad septimánů. Jednoho septimána po druhém vyvolávali a Moudrý klobouk měl rozhodnout o jejich zařazení do kolejí: Nebelvír, Zmijozel, Havraspár nebo Mrzimor.

Nakonec si měli zahrát famfrpál, ale protože ten se může hrát od dvaceti jedna let, museli všichni přítomní septimáni vypít Postaršující lektvar. Brány tvořily dvě obruče a s míčem se smělo jen driblovat. Celý zápas vyhrál ten, kdo chytil zlatonku, kterou byl pan profesor Vinohradník. Byla to legrace, pozorovat je.

Nakonec celé Poslední zvonění skončilo na chodbě, kdy jsme se zvonkem a potleskem všichni s oktavány loučili.

Poslední zvonění nás velmi mile překvapilo, bylo skvělé a bavilo nás. Jsme moc zvědaví na to, co čeká nás, až budeme v septimě.

Rozhodla jsem se anonymně zeptat pěti primánů na pět otázek:

1. Těšil/a ses?

a) Ano, těšil/a jsem se hodně, protože to bylo moje první Poslední zvonění.

b) Ano, těšil/a jsem se moc.

c) Moc ne.

d) Ano, moc.

e) Ze začátku jsem se bál/a, ale pak jsem se těšil/a.

2. Oblíbil/a sis poslední zvonění?

a) Ano.

b) Letos jsem ho zažil/a poprvé a bylo to super, takže ano.

c) Ano, byla to celkem sranda.

d) Velmi, těším se na další rok a taky, až to jednou budeme pořádat my.

e) Ano.

3. Bavilo tě to?

a) Ano, měli to hezky vymyšlené.

b) Bavilo mě to moc.

c) Ano.

d) Samozřejmě že ano. Je to rozhodně krásné zpříjemnění jinak docela obyčejného dne a vidět tu práci, kterou si s tím dali, je úžasné!

e) Ano.

4. Splnilo to tvoje očekávání?

a) Určitě.

b) Moje očekávání bylo něco ve smyslu, že nás polejí kečupem atd. Něco takového jako tohle jsem nečekala a bylo to boží.

c) Ano, splnilo.

d) Jednoznačně!

e) Ano, jen jsem čekal/a větší akci před školou.

5. Co ti na Posledním zvonění chybělo?

a) Asi nic. Nedokážu to posoudit, když to bylo moje první Poslední zvonění.

b) Nic, byl/a jsem spokojený/á a musíte uznat, že Chodovice jsou prostě nejlepší!

c) Vůbec nic.

d) Co mi chybělo? Asi hezké počasí. 😊

e) Vodní show, ale jinak to bylo super.

LYŽAŘSKÝ KURZ OBOU SEKUND

Text: Helena Mikysková, sekunda B
Foto: pí prof. Kateřina Smlsalová

Když jsme 27.3. nastoupili s profesory do autobusu, čekala nás dlouhá cesta do Rakouska. Poté co jsme vystoupili z autobusu, nás na nohou zastudil chladný bílý sníh. Každý den jsme dvakrát denně lyžovali a mezi lyžováním nás čekalo výborné jídlo. Večer si každá třída nachystala program a všichni se bavili, i profesoři s naším instruktorem. Poslední den jsme vyjeli na lanovce do restaurace na horkou čokoládu. Potom jsme si všichni dobalili a dne 31.3. jsme se vrátili zpátky domů.

TOUR DE NOVINY

Text: Petra Miškovičová, kvarta A

Sháněli jste v posledních letech ráno, brzo ráno, noviny? Myslím, že většina čtenářů z řad studentů odpoví, že ne. No, jenže to pak ani nevíte, že takováhle naprosto obyčejná a běžná činnost dá v okolí naší školy docela zabrat. Když totiž v sedm hodin (když běžíte na nultou, jinak byste tu ještě nebyli, že) chcete koupit v trafice noviny (které taky samozřejmě potřebujete do nějakého předmětu), zjistíte, že jsou vlastně dvě ze tří trafik v okolí zavřené. A to si pak dáte vyhlídkovou procházku po Počernicích, noviny neseženete a nultou hodinu nestihnete raz dva. Kdybyste se zkusili zeptat vašich rodičů nebo prarodičů, zjistili byste, že dříve byly všechny trafiky otevřené od pěti hodin a tohle se by se vám jaksi vůbec nemohlo stát.

KRAJSKÉ KOLO CHEMICKÉ OLYMPIÁDY

Text: Matěj Mikyska, sexta A

Dne 12.4.2017 jsem se zúčastnil krajského kola chemické olympiády v Praze, konkrétně v Chemickém ústavu Přírodovědecké fakulty UK. Pokud tedy máte rádi chemii jako já, pozorně čtěte dále a dozvíte se víc!

Zadání chemické olympiády je rozděleno na dva sektory – na úlohy teoretické a na úlohy praktické. Teoretická část byla pro mne ještě těžší než v kole školním (a už tehdy to stálo za to), praktická vyžadovala mnohem profesionálnější úroveň, i vybavení laboratoře a konkurence byly o hodně větší.

Úlohy teoretické části se týkaly například reakcí vybraných kovů z Beketovy řady napětí kovů s kyselinami, výroby kovového stromu a výpočtu z této rovnice, vytěsňování kovů z roztoku, galvanických článků či zajímavých redoxních rovnic.

V jedné z místností ústavu jsme tak řešením tohoto testu strávili přibližně hodinu. Po ní následovala kratší pauza s občerstvením a menším oddychem. Po posilnění jsme se přesunuli do laboratoře, převlékli se do pláště, nasadili ochranné brýle a dle návodu začali vypracovávat úlohy praktické části.

V laboratorní práci jsme se zabývali v první části vytěsňováním mědi železem, následnými výpočty a úpravami této rovnice a v druhé části určením dvou neznámých kovů dle reaktivity s uvedenými sloučeninami.

Při průběhu olympiády by bylo i v laboratoři slyšet na zem špendlík spadnout, tak moc byli do luštění všichni soutěžící zabraní. Krajské kolo bylo opravdu velmi náročné, o vítězství rozhodovaly půlbody, a proto jsem rád, že jsem se umístil na 34. místě s 64 body z celkem 100 možných. A i kdyby to nestačilo, tak jsem minimálně zase o něco bohatší v zacházení se špičkovým vybavením chemické laboratoře a podíval jsem se do nového (možná pro mě brzy známého) prostředí vědeckého ústavu.

V QR kódu naleznou nadšenci jako já, kteří chtějí dobrovolně strávit odpoledne chemií, zadání školního kola kategorie C. Držím palce a chemii zdar!

3. ČÁST: TAJEMSTVÍ ZLATÉHO POKLADU

Text: Barbora Pěkná, sekunda B

Lenka už dlouho přemýšlí nad vzkazem, který nalezla na stole před týdnem. Stálo tam přeci, že žena s rudýma očima jim jen pomáhá k odhalení záhady. Ale co asi rudooká paní myslela tím: „V tajné škole podzemní, najdeš poklad kouzelný, za branami velkými se objeví oslnivý jas, po staletích vysvitne zas.“ Jaká podzemní škola? Jaký poklad? Co s těmi branami? Jaký jas? Nad spoustou otázek Lenka uvažovala, že to byla nápověda jí bylo jasné.

O vzkazu už dávno nevěděla jen ona, půjčila ho na víkend holkám, Julii s Klaudií. Prsten, který našly hned na začátku luštění záhady, zasadily do znaku za tabulí ve výtvarce. Před nimi se otevřela schránka s kovovým štítkem uvnitř. „Aperit enim schola sub sacra arbor nastra schola,“ četla udiveně Klaudie ze štítku. „Je to latina!“ svůj nejoblíbenější jazyk Julie poznala hned. Holkám větu přeložila. „Cože? Otevře se za školou pod posvátným stromem, znakem školy? Co to je?“ podivovala se Lenka. „No, nová škola to asi nebude, tipovala bych to na nějaká tajná dvířka či tajný vchod,“ drze poznamenala Julie.

Hned po škole tam utíkaly. Na kořenu stromu byl znak prstenu, holky prsten přiložily a všechny kořeny se stočily doprava. Kousek od kmenu se otevřela trávou porostlá dvířka. Holky slezly po žebříku dolů do tajných prostorů. Klaudie zatáhla za páku a veliká, mraky pomalovaná brána se za oblaku dýmu otevřela. Místnost za bránou byla prázdná, jen po stěnách byly vyryté tvary a na zemi byly položené další. Ve středu místnosti stála rudooká žena, která jen šeptala: „Každá rýha na zdi má svou výplň.“ „Jasně, vidíte ty tvary? Holky, rychle dejte ty tvary do rýh!“ křičela Lenka.

Když byly všechny rýhy plné, začala se celá místnost třást. Další brána se otevřela. Na holky se vyvalilo obrovské světlo, s radostí do něj vešly a velmi nečekaně spadly do prázdna. Byly to dlouhé skoro nekonečné prázdniny.

A co o těchto báječných prázdninách zažily? To se dozvíte v příštím ročníku Kompotu!

ČESKÉ AEROLINIE – ČSA

Text: Hugo Stezka, sekunda B
Foto: http://ekonomika.idnes.cz/csa-si-nechaji-nejvetsi-airbus-o-dalsi-rok-linka-do-soulu-zacala-vynaset-1nj-/eko-doprava.aspx?c=A151008_110037_eko-doprava_rts

České aerolinie jsou česká letecká společnost.

Je členem Mezinárodního sdružení leteckých dopravců.

Byla založena 6. 10. 1923 československou vládou.

ČSA vlastní celkem 18 letadel: 1x Airbus A330-300, 9x Airbus A319-100, 5x ATR72, 3x ATR42.

Největší z nich je Airbus A330-300, který létá do Soulu.

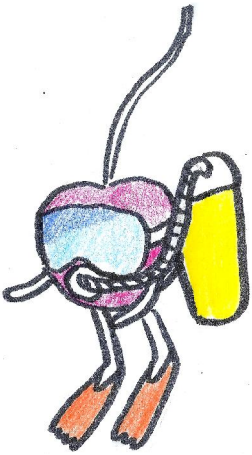

PRIMA A V NÁRODNÍM MUZEU

Text: Aneta Kořenková, prima A

Díky přijímacím zkouškám jsme měli volno, a tak jsme měli možnost se podívat na Retro výstavu v Národním muzeu, která se nachází v nové budově muzea.

Na výstavě jsme si mohli prohlédnout vývoj oblékání od konce 19. století až po 80. léta 20. století, ale třeba i staré televize a podobně.

Na začátku jsme se rozdělili na dvě skupiny a každý dostal papíry s otázkami a úkoly, které jsme po dobu prohlídky plnili. Mohli jsme porovnávat, jak se v různých dobách styl oblečení lišil vzhledem, látkou i praktičností.

V jedné části byly ve vitríně i výrobky, které používáme dodnes, jen zde ve starém provedení např. Granko nebo Nivea.

Na konci jsme se mohli i vyfotit nebo si vyzkoušet staré kolo.

Ačkoliv si možná někteří z nás mysleli, že to nebude nic moc, nakonec nás výstava bavila a líbila se nám. Myslím, že všichni byli spokojení.

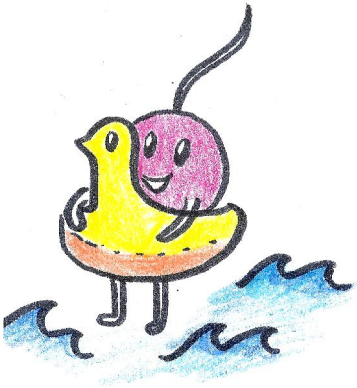

Exkurze sekund do Národního technického muzea

Text: Michaela Bláhová, sekunda B
Foto: Jakub Krejčíř, sekunda B

Ve čtvrtek 20. dubna se obě sekundy vydaly i s jejich profesorkami na exkurzi do Národního technického muzea. Nejprve všichni ze sekundy A šli do místnosti věnované chemii, ve které byl pro ně připraven speciální program, a všichni ze sekundy B šli na výstavu věnovanou dopravě, kde jim slečna průvodce půjčila tablety. Na nich si mohli zahrát „hru“, kde museli projít celou výstavu a zjišťovat informace o různých dopravních prostředcích. Po nějaké době si to sekundy vyměnily. Mně osobně se tam moc líbilo a doporučuji toto muzeum navštívit.

Návštěva Bookshopu sekundy B

Text: Michaela Bláhová, sekunda B

V pátek 21. dubna se všichni ze sekundy B s profesorkami angličtiny – pí Smlsalovou a pí Lyachovou vypravili na záživnou cestu do Bookshopu. Program byl velmi zajímavý. Paní Mariana, což byla velmi milá paní, která si pro nás program připravila, nám vysvětlovala, jak si správně vybrat anglickou knížku, aby pro nás nebyla ani těžká, ale ani moc lehká. Dál jsme s ní procvičovali čtení a porozumění tomu, co čteme. Četli jsme z jedné anglické knížky takovou „dětskou“ detektivku. Vždy jsme přečetli odstavec anglicky a potom přeložili do češtiny, abychom tomu rozuměli. Celý program jsme zakončili vyplňováním pracovního listu, který se vztahoval k příběhu, který jsme četli, takže takový malý testík. 😊